

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Commissie juridische zaken

2011/2013(INI)

25.1.2011

ONTWERPVERSLAG

over beleidsopties voor de ontwikkeling van een Europees contractenrecht voor consumenten en ondernemingen
(2011/2013(INI))

Commissie juridische zaken

Rapporteur: Diana Wallis

PR_INI

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT **Error! Bookmark not defined.**

TOELICHTING **Error! Bookmark not defined.**

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over beleidsopties voor de ontwikkeling van een Europees contractenrecht voor consumenten en ondernemingen (2011/2013(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het Groenboek van de Commissie van 1 juli 2010 over beleidsopties voor de ontwikkeling van een Europees contractenrecht voor consumenten en ondernemingen (COM(2010)0348),
- gezien Besluit 2010/233/EU van de Commissie van 26 april 2010 tot oprichting van de deskundigengroep voor het gemeenschappelijke referentiekader op het gebied van het Europees contractenrecht (1),
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 juli 2001 over Europees verbintenissenrecht (COM(2001)0398),
- gezien de mededeling van de Commissie van 12 februari 2003 “Een coherenter Europees verbintenissenrecht - een actieplan” (COM(2003)0068),
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 oktober 2004 “Europees verbintenissenrecht en de herziening van het acquis: verdere maatregelen” (COM(2004)0651),
- gezien het verslag van de Commissie van 23 september 2005 “Eerste voortgangsverslag over het Europees verbintenissenrecht en de herziening van het acquis” (COM(2005)0456) en het verslag van de Commissie van 25 juli 2007 “Tweede voortgangsverslag over het gemeenschappelijk referentiekader” (COM(2007)0477),
- gezien de mededeling van de Commissie van 22 oktober 2009 over de grensoverschrijdende elektronische handel tussen ondernemingen en consumenten in de EU (COM(2009)0557),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 3 september 2008 over het gemeenschappelijk referentiekader voor het Europees verbintenissenrecht (2),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 december 2007 over het Europees verbintenissenrecht (3),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 7 september 2006 over het Europees verbintenissenrecht (4),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 maart 2006 over het Europees verbintenissenrecht en de herziening van het acquis: verdere maatregelen¹,

¹ PB C 292 E van 1.12. 2006, blz. 109.

- onder verwijzing naar zijn resoluties van 26 mei 1989¹, 6 mei 1994², 15 november 2001³ en 2 september 2003⁴,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0000/2011),
- A. overwegende dat al jaren wordt gediscussieerd over het Europees initiatief inzake het contractenrecht waarmee wordt getracht interne marktproblemen aan te pakken die worden veroorzaakt door uiteenlopende regelingen op het gebied van het contractenrecht,
 - B. overwegende dat het in de nasleep van de wereldwijde financiële crisis meer dan ooit van belang is te voorzien in een coherente Europese regeling op het gebied van het contractenrecht ten einde het potentieel van de interne markt volledig te benutten,
 - C. overwegende dat de deskundigengroep die is opgericht om de Commissie bij te staan bij de voorbereiding van een voorstel voor een gemeenschappelijk referentiekader (CFR) samen met een ronde tafel van de betrokken partijen met haar werkzaamheden is begonnen,
 - D. overwegende dat volgens een enquête van de Commissie uit 2008 drie vierde van de detailhandelaren alleen in het binnenland verkopen en dat grensoverschrijdende verkoop vaak slechts in een paar lidstaten plaatsvindt⁵,
 - E. overwegende dat is vastgesteld dat de toepassing van het buitenlandse (consumenten)recht op grensoverschrijdende transacties in het kader van de Rome I verordening⁶ heeft geleid tot aanzienlijke transactiekosten voor ondernemingen, met name KMO's, die worden geschat op €15 000 per onderneming en per lidstaat⁷,
 - F. overwegende dat dergelijke transactiekosten worden gezien als belangrijke belemmeringen voor de grensoverschrijdende handel, zoals wordt bevestigd door 60% van de detailhandelaren die in 2008 zijn ondervraagd⁸, en overwegende dat 46% van hen heeft verklaard dat geharmoniseerde regels zouden bijdragen aan een toename van de grensoverschrijdende verkoop,
 - G. overwegende dat uit de gegevens blijkt dat de online markt nog steeds versnipperd is: in een test mislukte 61% van 10 964 grensoverschrijdende bestellingen, onder meer omdat de handelaar niet naar het land van de consument wilde leveren⁹; overwegende anderzijds

¹ PB C 158 van 26.6.1989, blz. 400.

² PB C 205 van 25.7.1994, blz. 518.

³ PB C 140 E van 13.6.2002, blz. 538.

⁴ PB C 76 E van 25.3.2004, blz. 95.

⁵ Eurobarometer 224, 2008, blz 4.

⁶ PB L 177 van 4.7.2008, blz. 6.

⁷ UK Federation of Small Businesses, Position paper on Rome I (2007).

⁸ Eurobarometer 224, 2008, blz 4.

⁹ COM(2009)0557, blz. 5.

dat door grensoverschrijdend online winkelen de kansen van de consument worden vergroot om een goedkopere aanbieding te vinden¹ en producten te vinden die in eigen land online niet verkrijgbaar zijn²,

- H. overwegende dat alle maatregelen op het gebied van het Europees contractenrecht in overeenstemming dienen te zijn met de toekomstige richtlijn inzake consumentenrechten,

Juridische aard van het instrument inzake het Europees contractenrecht

1. kijkt uit naar de publicatie van de resultaten van de deskundigengroep en de lopende discussie over het gebruik ervan;
2. pleit voor de mogelijkheid om een facultatief instrument via een verordening vast te stellen; is van mening dat een facultatief instrument kan worden aangevuld met een “instrumentarium” dat moet worden goedgekeurd middels een interinstitutionele overeenkomst;
3. is van mening dat een “instrumentarium” wellicht geleidelijk in praktijk kan worden gebracht, te beginnen als instrument van de Commissie dat na overeenstemming tussen de instellingen wordt omgezet in een instrument voor de wetgever van de Unie; wijst erop dat een “instrumentarium” het noodzakelijke juridische kader en de noodzakelijke juridische grondslag zou creëren op basis waarvan een facultatief instrument kan functioneren;
4. is van oordeel dat een facultatief instrument Europese toegevoegde waarde creëert, met name omdat het zorgt voor rechtszekerheid via de rechtspraak van het Hof van Justitie en tegelijk het potentieel biedt om zowel juridische als taalkundige belemmeringen weg te werken, aangezien een facultatief instrument uiteraard in alle talen van de EU beschikbaar zou zijn;
5. ziet een doorslaggevend praktisch voordeel in het flexibele en vrijwillige karakter van een opt-in instrument; verzoekt de Commissie echter in elk voorstel voor een facultatief instrument een mechanisme voor regelmatig toezicht en herziening op te nemen, waarbij alle partijen nauw worden betrokken;

Toepassingsgebied van het instrument

6. is van mening dat zowel contracten tussen ondernemingen onderling als tussen ondernemingen en consumenten onder het instrument dienen te vallen; benadrukt dat sprake dient te zijn van een hoog niveau van consumentenbescherming, aangezien dwingende nationale bepalingen, ook op het gebied van het contractenrecht, worden vervangen;
7. ziet geen reden waarom een facultatief instrument niet als opt-in beschikbaar zou zijn in zowel grensoverschrijdende als binnenlandse situaties, aangezien dit het voordeel zou hebben van eenvoud en kostenbesparing, met name in geval van KMO's; is echter van

¹ Ibidem, blz.3.

² Ibidem, blz.5.

mening dat de gevolgen van een binnenlandse opt-in voor het nationale contractenrecht een specifieke analyse verdienen;

8. erkent dat contracten in het elektronisch handelsverkeer of contracten voor verkoop op afstand een groot deel uitmaken van grensoverschrijdende transacties; meent echter dat een facultatief instrument niet tot dit soort transacties moet worden beperkt;
9. is van mening dat het toepassingsgebied van een “instrumentarium” behoorlijk ruim kan zijn, terwijl een facultatief instrument beperkt moet zijn tot de kernvraagstukken op het gebied van het contractenrecht;
10. ziet voordelen in een facultatief instrument dat specifieke bepalingen omvat voor de meest voorkomende soorten contracten, met name voor de verkoop van goederen en de levering van diensten; roept er nogmaals toe op verzekeringscontracten onder het toepassingsgebied van het facultatief instrument te brengen, aangezien een dergelijk instrument bijzonder nuttig zou kunnen zijn voor kleinere verzekeringscontracten; wijst erop dat enkele specifieke kwesties in verband waarmee een facultatief instrument voordelig zou kunnen zijn, aan de orde zijn gesteld zoals digitale rechten en economisch eigendom; is anderzijds van mening dat het wellicht nodig is bepaalde soorten complexe contracten op het gebied van het publiek recht uit te sluiten;

Praktische toepassing van het instrument voor het Europees contractenrecht

11. merkt op dat er onder de KMO's een duidelijk afgebakende groep schijnt te zijn die voordelen van een facultatief instrument verwacht, echter met het voorbehoud dat het instrument zodanig gestalte dient te krijgen dat het voor alle partijen eenvoudig en aantrekkelijk is om te gebruiken;
12. is van mening dat een facultatief instrument weliswaar tot gevolg zal hebben dat sprake is van één enkele regeling op het gebied van het contractenrecht, maar dat nog steeds moet worden gezorgd voor standaardcontractvoorwaarden die op eenvoudige en begrijpelijke wijze kunnen worden geproduceerd, voor KMO's standaard beschikbaar zijn en voorzien zijn van een soort vertrouwenslabel om het vertrouwen van de consument te winnen;
13. herinnert eraan dat de verdere werkzaamheden met betrekking tot grensoverschrijdende alternatieve geschillenbeslechting (ADR), met name voor KMO's en consumenten, nog steeds prioriteit hebben, maar benadrukt dat de ADR verder wordt vergemakkelijkt als de partijen gebruikmaken van één regeling op het gebied van het contractenrecht waarin door een facultatief instrument wordt voorzien; verzoekt de Commissie bij de indiening van een voorstel de synergie in het oog te houden;
14. stelt voor dat het gebrek aan vertrouwen in grensoverschrijdende verhaalsystemen verder kan worden aangepakt door een directe koppeling tussen het facultatief instrument, de Europese betalingsbevelprocedure en de Europese procedure voor geringe vorderingen;
15. wijst op verontruste geluiden dat consumenten zelden het gevoel hebben dat zij een keus hebben als het gaat om contractvoorwaarden en dat zij in dit verband voor een voldongen feit worden geplaatst; is ervan overtuigd dat een aantrekkelijk facultatief instrument, dat commerciële mogelijkheden biedt en de mededinging versterkt, de keus voor de

consumenten over de gehele linie daadwerkelijk zal verruimen;

Betrokkenheid van de belanghebbenden, effectbeoordeling

16. benadrukt het fundamentele belang van de betrokkenheid van de belanghebbenden uit de gehele Unie en uit verschillende sectoren, met inbegrip van de juridische beroepsgroep;
17. is zich ervan bewust dat de groep deskundigen en de groep belanghebbenden al een gevarieerde geografische en sectorale achtergrond hebben; is van mening dat de bijdragen van belanghebbenden nog belangrijker worden wanneer de raadplegingsfase beëindigd is en de wetgevingsprocedure als zodanig, die zo inclusief en transparant mogelijk moet zijn, is gestart;
18. herinnert in overeenstemming met de beginselen van beter wetgeven, aan de noodzaak van een brede en alomvattende effectbeoordeling waarbij de verschillende beleidsopties, met inbegrip van de optie om geen maatregelen in Unieverband te nemen, worden geanalyseerd en het accent op praktische zaken wordt gelegd.

o

o o

TOELICHTING

I. Achtergrond

Het contractenrecht bepaalt en reguleert transacties binnen de interne markt en het is dan ook duidelijk dat het contractenrecht deze transacties zowel kan belemmeren als vergemakkelijken. Het kiezen van de juiste handelwijze op het gebied van het contractenrecht kan in aanzienlijke mate bijdragen tot een betere werking van de interne markt en de volledige benutting van zijn potentieel voor ondernemingen, met name KMO's, en consumenten.

Over de mogelijke voordelen van een Europees contractenrecht voor de interne markt wordt al jaren in institutioneel verband en met het grote publiek gediscussieerd; het Parlement heeft zich hierover voor het eerst uitgesproken in 1989. De Commissie heeft het debat verbreed met de publicatie in 2001 van een mededeling over mogelijke problemen die verschillen in het contractenrecht binnen de interne markt met zich mee kunnen brengen en over mogelijke opties om op te treden. In het licht van de reacties op deze raadpleging heeft de Commissie in 2003 een actieplan opgesteld waarin onder meer wordt voorgesteld met het oog op de verbetering van de kwaliteit en de coherentie van het Europees contractenrecht een gemeenschappelijk referentiekader in te voeren dat definities, gemeenschappelijke beginselen en modelbepalingen bevat. In een nadere mededeling uit 2004 heeft de Commissie een uiteenzetting gegeven over de follow-up van dit actieplan en eveneens voorgesteld het acquis van de Unie op dit gebied te herzien; in 2008 diende zij een voorstel in voor een richtlijn inzake consumentenrechten. Met betrekking tot het Europees contractenrecht en het gemeenschappelijk referentiekader heeft de Commissie twee keer verslag uitgebracht over de vooruitgang op dit gebied, en zij heeft nu opnieuw een aantal op dit gebied te nemen maatregelen voorgesteld in de vorm van een Groenboek.

Er zij op gewezen dat het Parlement herhaaldelijk in verschillende resoluties de voordelen van een verbeterd kader inzake het contractenrecht voor de interne markt heeft erkend, het idee van een gemeenschappelijk referentiekader heeft toegejuicht en erop heeft aangedrongen dat het zelf en de belanghebbenden nauw bij het proces worden betrokken

Het onderhavige verslag is bedoeld als reactie op het recente Groenboek van de Commissie over het Europees contractenrecht en als uiteenzetting van de prioriteiten van het Parlement op dit gebied.

II. Gegevens

Aangezien elk initiatief op het gebied van het contractenrecht nauw dient aan te sluiten bij de werkelijke behoeften en zorgen van ondernemingen en consumenten, is de rapporteur van mening dat de argumentatie terzake dient te stelen op praktische gegevens met betrekking tot de huidige situatie op het gebied van het contractenrecht en de problemen waarmee ondernemingen en consumenten worden geconfronteerd, met name bij grensoverschrijdende transacties.

Het verslag is derhalve gebaseerd op verschillende reeksen recente gegevens:

– The UK Federation of Small Businesses heeft in haar position paper over de Rome I

verordening berekend dat de kosten van een onderneming voor toegang tot de markt voor elektronische handel van een lidstaat, inclusief juridische, vertaal- en uitvoeringskosten, € 15.000 bedragen.

– Voor Flash Eurobarometer 224, 2008, on "Business attitudes towards cross-border sales and consumer protection" werden volgens de verstrekte informatie in totaal 7.282 managers in de 27 lidstaten en in Noorwegen geïnterviewd tussen 30 januari en 7 februari 2008. Dit zijn de belangrijkste bevindingen (main findings, blz. 4):

- Drie vierde van de detailhandelaren in de EU verkopen alleen op de nationale markt. Verder gaat het bij de ondernemingen die aan de grensoverschrijdende detailhandel deelnemen om middelgrote en middelgrote tot grote detailhandelondernemingen.
- De kosten van de naleving van de verschillende nationale wetten inzake consumententransacties werd door 60% van de detailhandelaren als belemmering en punt van zorg beoordeeld.
- Verder werd vastgesteld dat 46% van de detailhandelaren het erover eens zijn dat hun grensoverschrijdende verkopen zouden toenemen als de bepalingen van de wetgeving inzake consumententransacties in de gehele Unie geharmoniseerd zouden zijn. 41% verklaarde dat het niveau van de grensoverschrijdende verkopen niet zou veranderen. Van de 75% die momenteel niet aan grensoverschrijdende verkoop doet, verklaart slechts 41% dat zij hiermee zouden doorgaan als de regelingen worden geharmoniseerd.

– De gegevens uit de mededeling van de Commissie van 22 oktober 2009 over de grensoverschrijdende elektronische handel tussen ondernemingen en consumenten in de EU (COM(2009)0557) hebben volgens daarin vervatte informatie de volgende achtergrond: testkopers in alle lidstaten kregen de opdracht 100 populaire producten op internet te zoeken en het totaalbedrag te noteren, inclusief alle (verzend)kosten. Als zowel binnenlandse als grensoverschrijdende aanbiedingen beschikbaar waren, werden deze met elkaar vergeleken. Ook werd genoteerd of de producten beschikbaar waren en of de transactie kon worden gesloten. Hierna volgt een aantal bevindingen:

- Prijsvergelijking: In 13 van de 27 EU-lidstaten (Portugal, Italië, Slovenië, Spanje, Denemarken, Roemenië, Letland, Griekenland, Estland, Finland, Hongarije, Cyprus en Malta) vonden de testkopers voor minstens de helft van alle producten één grensoverschrijdende aanbieding die ten minste 10% goedkoper was dan de beste binnenlandse aanbieding (COM(2009)0557, blz. 4).
- Toegang tot producten: In het kader van de bovengenoemde test konden de testkopers in Cyprus, Malta en Luxemburg, maar ook in Litouwen, Letland, Ierland, België, Estland, Portugal en Finland, voor minstens de helft van de 100 producten die zij moesten zoeken geen binnenlandse aanbiedingen vinden (COM(2009)0557), blz. 5-6).
- Mislukken van online transacties: Op 10 964 grensoverschrijdende tests kon slechts in gemiddeld 39% van de gevallen een bestelling worden geplaatst bij een online winkel in een ander land. 61% van de bestellingen zou zijn mislukt, omdat de handelaar niet

naar het land van de consument wilde leveren of om een andere reden.

Naar het oordeel van de rapporteur blijkt uit deze gegevens dat verschillen op het gebied van het contractenrecht ondernemingen, met name KMO's, ontmoedigen om grensoverschrijdend handel te gaan drijven en hen belemmeren te profiteren van de mogelijkheden en voordelen die de interne markt biedt. Verder bevestigen deze gegevens dat de consumenten worden benadeeld door een beperkte productkeuze, hogere prijzen en geringere kwaliteit als gevolg van de zwakke grensoverschrijdende concurrentie; consumenten kan zelfs de toegang tot grensoverschrijdende aanbiedingen worden geweigerd.

III. Opzet van het verslag

Het verslag bestaat uit vier delen: in het eerste en tweede deel wordt antwoord gegeven op de kwesties die door de Commissie in haar Groenboek aan de orde worden gesteld; in het derde en vierde deel wordt ingegaan op onderwerpen die de rapporteur van bijzonder belang acht, met name de praktische toepassing van het instrument voor het Europees contractenrecht en kwesties in verband met de betrokkenheid van belanghebbenden en effectbeoordeling.

Juridische aard van het instrument voor het Europees contractenrecht

De rapporteur pleit voor de mogelijkheid een facultatief instrument voor het Europees contractenrecht via een verordening vast te stellen (optie 4). Dit kan worden aangevuld met een "instrumentarium" voor de Commissie en de wetgever (optie 2) dat moet worden gerealiseerd via een interinstitutionele overeenkomst. De rapporteur is van mening dat een instrumentarium het voordeel heeft dat het tamelijk snel kan worden vastgesteld; het kan geleidelijk worden ingevoerd en in eerste instantie ter beschikking van de Commissie worden gesteld wanneer zij wetgeving op het gebied van het contractenrecht voorstelt, en het kan vervolgens in tweede instantie, na sluiting van een interinstitutionele overeenkomst, ter beschikking worden gesteld van het Parlement en de Raad wanneer deze wetgeving terzake vaststellen. Het tempo waarin een "instrumentarium" kan worden vastgesteld zou een eerste praktijktest van de verschillende onderdelen van het CFR en eerste jurisprudentie mogelijk maken, zodat de juridische context wordt voorbereid waarin een facultatief instrument zal functioneren.

De rapporteur ziet het als een duidelijk voordeel van een facultatief instrument, bijvoorbeeld vergeleken met bestaande internationale regelingen zoals het Verdrag van Wenen inzake koopovereenkomsten betreffende roerende goederen (CISG) of de beginselen van het UNIDROIT voor internationale handelscontracten, dat het rechtszekerheid biedt in het kader van de rechtspraak van het Hof van Justitie en in veel talen beschikbaar is. Zij acht het met name een voordeel dat een facultatief instrument partijen een ruimere keus geeft en voordelen biedt als het door partijen als een aantrekkelijk instrument wordt gezien en gekozen. Als het niet wordt gekozen, zijn er ook geen nadelen aan verbonden. De rapporteur is verder van mening dat een mechanisme voor toezicht en herziening van essentieel belang is om ervoor te zorgen dat het facultatief instrument aansluit bij de behoeften van de markt en de ontwikkelingen op juridisch en economisch gebied.

Toepassingsgebied van het instrument

De rapporteur is van mening dat zowel contracten tussen ondernemingen onderling als tussen

ondernemingen en consumenten onder het facultatief instrument dienen te vallen; volgens haar moet sprake zijn van een hoog niveau van consumentenbescherming om de gewenste effecten op de interne markt te waarborgen.

Verder is zij van mening dat een facultatief instrument als opt-in beschikbaar kan zijn in zowel grensoverschrijdende als binnenlandse situaties, maar zij wenst een grondige analyse om na te gaan of en hoe de beschikbaarheid van een facultatief instrument voor binnenlandse transacties de ontwikkeling van het nationale contractenrecht beïnvloedt; deze analyse kan worden uitgevoerd in het kader van de effectbeoordeling waarvan het voorstel inzake een instrument voor het contractenrecht vergezeld dient te gaan.

De rapporteur wijst erop dat er stemmen opgaan om een toekomstig instrument voor het contractenrecht te beperken tot de elektronische handel of verkoop op afstand. Zij erkent dat dergelijke contracten een van de belangrijkste toepassingsgebieden voor een toekomstig instrument zouden vormen, maar zij wenst geen kunstmatig onderscheid te maken tussen “virtuele” transacties/transacties op afstand en persoonlijke transacties en is derhalve geen voorstander van beperking van het toepassingsgebied van een facultatief instrument op dit punt.

Met betrekking tot de materiële toepassings sfeer van het instrument is de rapporteur van mening dat het zich dient te richten op de kernvraagstukken van het contractenrecht.

Wat betreft de dekking van specifieke soorten contracten is de rapporteur van mening dat de bepalingen inzake de verkoop van goederen en dienstverleningscontracten prioriteit moeten hebben. Voorts wil zij erop wijzen dat het Parlement er in zijn resolutie van 2 september 2003 al op heeft gewezen dat een opt-in instrument op het gebied van consumenten -en verzekeringscontracten prioriteit moet hebben en zij is van mening dat een facultatief instrument met name voor kleinere verzekeringscontracten voordelen biedt. Verder is de rapporteur geïnteresseerd in onderzoek naar de mogelijkheden van een facultatief instrument wat betreft digitale rechten en economisch eigendom, kwesties die in de lopende discussies aan de orde zijn gesteld. Anderzijds is zij van mening dat de grenzen wat betreft de soorten contracten die onder een facultatief instrument vallen duidelijk moeten worden afgebakend. Het moet bijvoorbeeld duidelijk zijn dat complexe contracten op het gebied van het publiek recht of bepaalde grote contracten inzake openbare aanbestedingen niet onder een facultatief instrument moeten vallen.

Praktische toepassing van het instrument voor het Europees contractenrecht

In dit deel stelt de rapporteur een aantal kwesties aan de orde die van belang zijn voor de praktische toepassing van het facultatief instrument.

Zij benadrukt vooral dat in de eerste plaats moet worden gestreefd naar eenvoud en gemak. Bovendien moet een facultatief instrument worden gezien in de context van standaard voorwaarden en voor degenen die gebruikmaken van het instrument, met name KMO's, is het van essentieel belang dat eenvoudige en begrijpelijke standaardregels beschikbaar zijn. Het vertrouwen van de consument zou worden versterkt als een soort vertrouwenslabel beschikbaar zou zijn.

De rapporteur is verder van mening dat moet worden gestreefd naar synergie met de ADR en

ook met de Europese betalingsbevelprocedure en de Europese procedure voor geringe vorderingen.

Tot slot benadrukt zij dat een facultatief instrument de keuze van de consument zal verruimen.

Betrokkenheid van de belanghebbenden, effectbeoordeling

De rapporteur herinnert eraan dat een brede en evenwichtige betrokkenheid van belanghebbenden van fundamenteel belang is. Zij erkent dat door de huidige werkmethode van de Commissie, met een groep deskundigen en een groep belanghebbenden, deelname van de betrokken partijen al is gewaarborgd. Zij acht het echter van belang te benadrukken dat de raadplegingsfase nog niet is beëindigd en dat de wetgevingsprocedure als zodanig nog niet begonnen is; de betrokkenheid van belanghebbenden zal met name van essentieel belang zijn gedurende de wetgevingsprocedure waarvan het inclusieve en transparante karakter met alle beschikbare middelen moet worden gewaarborgd.

Tot slot benadrukt de rapporteur het belang van een brede en gevarieerde effectbeoordeling waarbij een breed scala van beleidsopties wordt onderzocht en het accent wordt gelegd op praktische zaken die van belang zijn voor het functioneren van een facultatief instrument.